

посрѣдствовалъ нынѣ съ благодареніе
зарад' тоя окаянный, приложи добрый
Андрѣй. Понеже показа по-человѣчески
чувства, достоенъ е да ся накаже съ по
малко жѣтокость.

При свършваніе-то на вечеръ-тж
Хрїстодуль издигна ерѣбъриж-тж чашиж
и пи за Славкино здравіе. „ На нейно-то
остроуміе длѣжни сме за живота си, “
каза съ признателный звукъ. „ Не! от-
говори прѣчървена почтениѣйшия Славка,
нѣ на Еленино-то милосърдіе, что пока-
за на това бѣдно гължбче, и на добри-
нж-тж ѣ дѣто ма го подари “. Нека
прославимъ Бога, рѣче Рада, кой-то ни е
далъ такыва чяда! Обаче внимайте, лю-
безны мои, послѣдва да дума, пазете ся
да не бы да ся разгордите за учястїе-то
что прїехте въ тѣзи случкж. Глѣдайте
смормахъ Андрѣя, кой-то благодаренъ на
благодѣтели-ты си, направи едно сравне-
ніе много по-вече отъ васъ. — „ Това
е истинна, рѣче Господарь-тѣ, като по-
даде на момче то чяшиж тж пѣлиж съ
віно. Воземи ж добрый юнеше! пїй на